

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2017 - 1309

Doknr.
455391

Dato
21-03-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 27. februar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 272 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 272:

"Ministeren bedes redegøre for, hvad hun vil gøre for sikre, at kommunerne overholder behandlingsgarantien over for stofmisbrugere. Spørgsmålet stilles på baggrund af artiklen "Stofmisbrugere snydes for rettidig behandling" den 26. februar 2017 fra kommunen.dk, hvoraf det fremgår, at kommunerne generelt bliver dårligere og dårligere til at overholde lovkravet om, at en misbruger, der henvender sig med et ønske om behandling, skal være i gang med behandling efter højst 14 dage. Endelig bedes ministeren redegøre for, om hun vil iværksætte sanktioner over for kommuner, der ikke overholder behandlingsgarantien."

Svar:

Kommunerne har en klar forpligtelse til at tilbyde stofmisbrugsbehandling senest 14 dage efter, at borgeren har henvendt sig til kommunen. Det ansvar forventer jeg, at kommunerne lever op til, og derfor er det heller ikke godt nok, når behandlingsgarantien bliver overskredet.

Når man som borger er motiveret for at gå i behandling for sit misbrug, skal man også opleve, at der sker noget hurtigt. Derfor vil regeringen undersøge mulighederne for at forkorte behandlingsgarantien. I den forbindelse vil det også være relevant at kigge på, hvad forklaringen kan være på de overskridelser, der sker i dag. Det er en forudsætning for at kunne gøre noget ved det. Derfor er det også for tidligt på nuværende tidspunkt at svare på, hvordan behandlingsgarantien skal sikres fremover, herunder iværksættelse af sanktioner.

Dertil kommer, at vi skal være varsomme med at tolke på udviklingen af overskridelserne af behandlingsgarantien, fordi der er tilfælde, hvor behandlingsgarantien bortfalder. Det er for eksempel, hvis man som borger vælger et andet behandlingstilbud end det, kommunen har tilbudt, eller hvis man ikke møder op til behandling. Den slags legitime årsager til overskridelserne tager statistikken således ikke højde for.

Med venlig hilsen
Mai Mercado